

В своето творение Дао е неясно и объркващо

Видимите дейности на великото Дъ са резултата на излъчванията на Дао. Такава е природата на Дао.

С този цитат на древната китайска мъдрост, ние ви представяме 21-ва глава на „Дао Дъ Дзин“. Четейки тази глава, вие без съмнение сте забелязали, че става дума най-вече за понятията Дао и Дъ. Това, което Лао Дзъ има предвид тук, в смисъла на тази глава, вие ще разберете по-доре, ако изходите от последния стих на 20-та глава:

Само аз се различавам от обикновените хора, защото почитам Майката, която храни всичко.

В предишната глава ние казахме, че в този стих „Майката“ означава първоначалното, абсолютно чистото астрално поле, в което Бащата се изявява напълно. Това първоначално астрално поле не е изчезнало. То винагисъществува, то е неприкосновено. Човекът, който се приближава до гностичния път, за да го извърви, трябва ясно да разбира това във всеки миг. Великата Майка на света е неприкосновена. Пространството от което, в което и чрез което трябва да се издигне действителността, е неприкосновено.

От момента в който един човек, група хора или човечество, се отдели макар и в най-малкия аспект от божествения план за развитие, то астралното поле на този човек, група хора или човечество се отделя незабавно от първоначалното астрално поле, за да не може това отклонение да повреди оригинала в дегенеративен смисъл.

Видимите дейности на великото Дъ са резултата на излъчванията на Дао. Такава е природата на Дао.

По своето творение, Дао е неясно и объркващо. Колко неясно! Колко объркващо! И все пак средата му съдържа всички образи. О, колко неясно! О, колко объркващо! И все пак в средата се намира духовната същност. Тази същност е напълно реална и съдържа неопровержимото доказателство.

От незапомени времена и досега името ѝ остава нетленно. Тя дава живот на истинското творение.

Как да разбере, че всичко сътворено произлиза от нея? Чрез самото Дао.

Дао Дъ Дзин, глава 21

Това отделяне е универсален закон. От една страна, този закон съхранява божествената изява, а от друга – елемента на свобода. Такова разделяне на астралните условия може да бъде определено в известен смисъл и като „падение”. Това определение все пак не може да бъде разглеждано като пълно, защото във всеки човек, във всяка група, във всяко човечество, на всяко небесно тяло, се появяват астрални състояния отличаващи се едни от други и отклоняващи се от това на Майката на света. За „падение“ може да се говори само ако във водовъртежа на събитията и развитията елементът на злото и порочността започне да доминира и се правят опити да се направи „статично” онова, което непрекъснато се развива.

Когато се изяви такова състояние – какъвто е случаят с нашето човечество – отделянето се подчертава много ясно. Между природата на смъртта и първоначалната природа на живота се отваря огромен процеп, зееща пропаст. Начинът, по който след това се развиват нещата без съмнение ви е познат както от личен опит, така и от учението на Духовната школа.

Астралното поле, от което и в което живее човек, отговаря много точно на действителното му състояние. Всичките му опитности, всичко, което му се случва в живота, всичките му желаниа, мисли и действия са следствие на естеството на астралната сфера на неговия живот. Когато тя е много лична, много индивидуална и този човек може да се определи като много различен от другите, тогава изпитанията и опитностите в едно астрално поле, отделено от това на Майката на света, тогава са обогрени също много лично. Обаче ако поведението на човек прилича много на поведението на човечеството като цяло, ако действа почти във всичко като другите хора, тогава и колективната съдба ще го застигне с цялата си сила. По такъв начин има лична карма, карма на групата, колективна карма и световна карма.

Следващата точка, върху която трябва да привлечем вашето внимание е сигурността, че Майката на света е неприкосновена именно поради закона на свободата. Предположете, че човечеството се отклонява от първоначалния план – и вие го знаете „всички са се отклонили” – тогава на секундата се появява ограничено астрално поле, в което се осъществява диалектично развитие. Тогава „възход, разцвет, упадък” означава винаги пълна гибел, разрушаването на всичко, което е безбожно и смъртно във въпросното астрално поле. Възстановяването до първоначалното му състояние преди неговото отклонение се осъществява на няколко пъти. При тези условия, при едно ново начало, следователно по време на следващия ден на изява, това отклонение лесно се унищожава.

Ще се опитаме да ви покажем ясно, че всяко астрално поле, което се отделя от Майката на света, не би могло никога да атакува, надмине и унищожи универсалната изява. Всяко отклонение предизвиква собствената си гобел и получава шанса да започне отначало и да се върне към първоначалното астрално поле. Затова, след като се е свързал отново с първоначалното астрално поле, Лао Дзъ казва:

Само аз се различавам от обикновените хора, защото почитам Майката, която храни всичко.

21-ва глава на Дао Дъ Дзин започва с обяснението как един човек, който желае това, може да осъществи такова завръщане, и по-специално върху каква непоклатима научна основа той поставя своето завръщане. Затова искаме да ви говорим.

Видимите дейности на великото Дъ са резултата на излъчванията на Дао.

Когато един човек – например ученик на Младия Гносис – вземе решението да измени пътя на завръщане, тогава той е сигурен, че не може да го направи без да се отдели напълно от астралното поле на природата на смъртта и да се върне към първоначалното астрално поле на Майката на света. Това е основното условие.

Всичко това се отнася за едно пълно преобръщане на неговия живот, една революция от тройно естество.

На първо място по силата на вашето природно рождение, вие поддържате около себе си едно много индивидуално астрално поле, поради което вашето астрално тяло се намира в едно определено състояние.

На второ място вие сте свързани с определена група от хора, които имат същия тип. Тази връзка е от повече или по-малко разширено естество. Може да има типични характеристики, например от материално естество, от астрално естество, от егоцентрично естество, от национално естество или други.

На трето място вие сте солидарни с цялото човечество в най-широк смисъл.

Така вие сте затворник на собственото си астрално поле, на групата, към която принадлежите, и на човечеството като обществена социална единица. Ако искате това преобръщане да успее, което се стремите да осъществите като ученик на Духовната школа, то това преобръщане трябва да е тройно. Трябва да разрушите по троен начин съществуващите астрални условия и да се поставите в пълна хармония с първоначалното астрално поле на Майката на живота, както ни го препоръчва Лао Дзъ. Иначе вие само ще преместите акцентите в живота си вътре в рамките на природата на смъртта.

Предположете, че няколко личности стават ученици на нашата Школа, но не се заемат по никакъв начин с лична революция. Предприетите мерки се ограничават до вегетарианство, непупшене и въздържане от алкохол. Те говорят, че

чувстват се и мислят както обикновено се прави в Духовната Школа, но по твърде догматичен начин. Те имат също социални, общности идеали и други навици, които е възможно да се комбинират с ученичеството. Последствията ще бъдат, че те ще формират помежду си нова група, но в рамките на природата на смъртта, следователно една група, каквито вече има много по света. Смъртта и нейното жилище, истинската причина на тяхното пленничество, няма да бъде атакувана ни най-малко. Защото техният характер, тяхното същество, техният вид и най-общо природата им остават точно такива, каквито са били преди. Те просто са създали помежду си едно ново гробище. Освен католическо, протестантско, еврейско или обществено гробище, ще има и едно гробище за хората, наричани розенкройцери. В действителност те няма да станали с нищо по-различни от другите.

Защо всъщност Лао Дзъ е станал толкова различен? Е добре, неговото почитане на първоначалната Майка, истинската божествена синовност, се отнася до тройна лична революция, тройно освобождаване от астралния затвор, в който е пребивавал, заедно с безкрайно желание да влезе в първоначалното астрално поле, копнеж, който приема форма и сила в сърцето на едно такова същество.

Може би ще кажете: „Каква огромна задача! И толкова тежка за изпълнение!” Да мислите по този начин би било най-голямата грешка в живота ви. Защото когато желанието, за което става дума тук, приеме действително форма в сърцето, вътрешната радост, силата и способността да предприемете всички необходими мерки, както и съответното разбиране, водят до абсолютния успех. Всичко това би могло, например, да се отнася до отказване от социална позиция, която неоспоримо пречи на вашето ученичество, или прекъсването на множество връзки, което ще предизвика във вашия живот радикални и дълбоки последствия.

Мнозина, чувайки това, може би ще са на мнение, че гно-

стичната работна хипотеза представлява несигурна основа в един свят като нашия: „Дали е оправдано по отношение на самите нас и на нашите семейства да възприемем тази тройна гностична практика? Основата, която предлага за сега ни изглежда твърде неясна, твърде объркваща.” О, колко неясна...!

Но Лао Дзъ отговаря:

Видимите дейности на великото Дъ са резултата на излъчванията на Дао. Такава е природата на Дао.

За родените в природата, за всички, за които вече предварително е запазено място в някое гробище, Дао в творение е извънредно неясно и объркващо. По-неясно и по-объркващо не би могло да бъде. Не би могло да бъде другояче в едно астрално поле, отделено от първоначалната Майка. *И все пак средата* в творението на Дао *съдържа всички образи.*

Помислете върху тези, за да се разсее напълно във вас всичко, което е неясно и замъглено, отнасящо се до действителното и конкретно ученичество.

Дао, великата сила в средата

Видимите дейности на великото Дъ са резултата на излъчванията на Дао.

Някои автори превеждат израза „великото Дъ” с „голямата добродетел”. Макар че със сигурност Дъ е голяма добродетел, по-добре е да бъде преведено като „пътят на освобождение” и „резултатът, получен при изминаване на пътя на освобождение”. Ако гледаме по този начин на същността на Дъ, то е за да избегнем възможността голямата добродетел да бъде смятана за аспект на живота в природата.

В природата на смъртта има много неща, които могат да бъдат квалифицирани като добродетелни, добри, но добродетелта и доброто на тази природа никога не са съвършени. Те нямат нищо общо с единственото добро, за което говори Хермес Трисмегист.

Затова в 21-ва глава на „Дао Дъ Дзин” става дума за видимите действия като резултат от изминаването на пътя, като резултат от прилагането на тройната гностична практика, за която говорихме в предишната глава, действия, които впоследствие, изобщо не бива да са неясни, защото са резултат от излъчванията, от импулсите на Дао.

Дао е Божественото Едно, Абсолютното, то е самото „То”. Дали така тази дефиниция не е твърде неясна? Всъщност не. Поради три причини. Първата е, че излъчванията са природата на Дао; втората е, че Дао се намира „в средата”; третата е, че тази среда носи в себе си „всички образи”. Да се опитаме да ви обясним това.

В цялата божествена изява, в цялото пространство на творението, Дао – Единственото божествено, стои „в средата“. В това неизмеримо пространство съществуват полета от астрално естество, твърде различни едно от друго. Може да се каже, че това разнообразие се съдържа в едно единство: „Дао е в средата“.

Считано само по себе си, това е много важно и утешително; но е много по-важно да се установи, че тази божествена сила, „от средата“, произлизат излъчванията, импулсите, лъчите, дейностите. Тези излъчвания изпълват със своето могъщество цялото неизмеримо пространство.

Това става особено важно, когато открием, че милиардите звездни системи, които обхващат зодиакалните системи, които обхващат слънчевите системи, които на свой ред обхващат планетните системи притежават Дао в средата си, в най-буквалния смисъл.

Всяка планета, всяко слънце, всяка система е заобиколена и проникната от същността на Дао, същността, която образува един фокус в центъра на тези тела и звездни системи. Следователно и планетата, на която живеем, носим Дао в сърцето си, в най-абсолютния смисъл. Ето защо се казва, че Христовия дух живее в централната страта на нашата планета.

Затова трябва да се прави отчетлива разлика между Планетарния дух и Логоса на планетата. Планетарният дух е израз на диалектичния аспект, носител на образа на природата на смъртта в планетарен мащаб. Познавайки планетата, на която живеем, като Земята ние можем да я сравним с личността на човека. Що се отнася до планетарния Логос, той е съществуването и присъствието на Дао, съществуването на истинската Земя, родена от Бог, може да се сравни с микрокосмоса. Това е тази Земя, за която става дума в Апокалипсиса – една планета, напълно различна от тази, която познаваме, но която ни е много близка.

Още по-изненадваща е констатацията, че микрокосмосът не се различава от един космос или макрокосмос. „Това, което е долу е като това, което е горе.“ Разберете тази херметична аксиома. Дао присъства също и в микрокосмоса, и при това „в средата“, в центъра, който съответства на физическото сърце, и в който могат много ясно да се разпознаят излъчванията.

Така ние ви показваме, макар и накратко, природата на Дао. Дао и навсякъде и във всеки е „в абсолютната среда“. Ето това е великото чудо на Дао. Тази велика сила – жива, божествена, говори, живее и излъчва в сърцето на всеки и на всички. Такава е изумителната природа на Дао, характерното качество на Бога. „Защо тогава, ще попитате вие, гласът на Дао е толкова неясен в мен? Защо толкова ме обърква?“ Защото макар че Дао е във вас, то не е от вашата природа. Дао не е инкарнирано във вас, не е част от живота, произлизащ от материята, докато вашето конкретно съществуване, вашата личност, притежават собствено съзнание, собствен глас. Вие сте от различна природа и божествената природа може да изяви във вас само един глас, само едно излъчване. Това е Словото, което бе в началото. Когато човек се ограничава изключително само с нещата, принадлежащи на природното раждане, когато намира в тях достатъчно пространство, когато само те го поглъщат, когато той дори няма представа за възможна друга природа, чийто глас звучи в него, тогава е логично, че той не може да разбере този глас и единственото му въздействие е да го смущава. Когато човек познава присъствието на другата природа, но не се приближава до нея позитивно със своето поведение, да, тогава, освен объркването, остава нещо извънредно неясно. Тогава светлината, Словото, свети в тъмнината, но тъмнината няма нито способността, нито волята да я схване. Забелязвате ли колко е конкретно въведението на Евангелието на Йоан? Ако искате да се освободите от това объркване и да преобразу-

вате тази неяснота в ясна светлина, никога не забравяйте, че в цялата универсална изява съществуват две природи: абсолютната природа, която е Дао, и една природа в състояние на осъществяване, която не е или все още не е Дао. Така по отношение на микрокосмоса има два живота. Съществува една божествена природа и една природа в развитие, която може да стагнира, както вашата, и вследствие на това бива връщана в началната си точка: това е колелото на раждане и смърт. Забележете, че както има две природи, има също така и две състояния на съзнание, отделени едно от друго: състоянието на съзнание на осъществяващата се природа и състоянието на съзнание на абсолютната природа, съзнанието на личността и съзнанието на микрокосмоса. По-низшето състояние на съзнанието трябва да отстъпи място на другото или да се разтвори в него. Това се отнася преди всичко за съзнанието на съществуото от природата, която е в застои, която е станалата лоша. Състоянието на това съзнание трябва да бъде сломено, за да направи място на божественото съзнание, така че един ден освободената същност да може да каже: „Отец и аз сме едно.“

Тук говорим за неща, които познавате отдавна, но сега става въпроса да ги оживите. Съзнавате ли, че Бог на вселената се намира в самия този момент във вашия център, в „обора“ на вашето диалектично същество, в средата на храма, в средата на вашия микрокосмос?

В едно или друго отношение в миналото вие сами сте се заблудили в неяснотата и объркването. Разберете сега думите на Лао Дзъ:

Все пак средата съдържа всички образи. Все пак в средата е духовната същност. Тази същност е във висша степен реална и съдържа неопровержимото доказателство.

Може ли да се изрази това по-конкретно, отколкото с ду-

мите от свещения език на Лао Дзъ? От сърцето на Дао тече Божествената духовна същност, Гласът на Бога, Словото на Бога. Този Глас, това Слово, обхваща целия план.

Знаците на това Божие Слово се състоят от много конкретни представи и впечатления. От централния принцип на микрокосмоса, от розата на сърцето, се излъчва една сияеща светлинна сила, една светлинна сила, която носи със себе си серии от образи от великата действителност, образи, които трябва да бъдат осъществени в човека и от човека. Помислете за радиото и телевизията. Този банален пример дава ясна представа какви удивителни серии от звуци и образи се излъчват от сърцето на Дао и могат да бъдат възприети от човека, ако инструментът, какъвто е неговата система, е станал способен на това.

Този образен език се обръща към вас във всеки миг, стига до вас във всеки миг, от вашия собствен център. Божественият език, който говори в нас е подобен на този, който говори във вас. Така имаме средство за сравнение, за възприятие. Логосът на планетата ни говори на същия божествен език. Но внимавайте: не става дума за Планетарния дух. Накратко, този език стига до нас от неизброими посоки.

Това слово съдържа познание, което е във висша степен реално. То съдържа непогрешимо свидетелство, казва Лао Дзъ, отнасящо се цялостното осъществяване на вселената, това, което трябва да бъде, това, което е погрешно, и как може да бъде отново изправено в нейната пълнота. Всеки проблем, който изправяте пред вътрешния трибунал на микрокосмоса, на космоса и на макрокосмоса, ви се предава в многоизмерни образи, предава ви се в представяне, което можете да видите, разберете и асимилирате.

Всеки човек, който така истински се приближава до „Господа в средата“ участва в световния университет на Бог. Само познанието, асимилирано тук, представлява неопровержимото свидетелство. Затова Лао Дзъ каква в 20-та гла-

ва: *Оставете ученето, безпокойството ще ви напусне.* Само познанието на Бог в неговите практически приложения е полезно за света, за човечеството и служи на плана.

Разбирате ли сега защо настояваме пред вас да направите всичко възможно духовното същество във вас да говори, за да може от него да светне безпогрешното свидетелство – едно неувяхващо свидетелство от незапомнени времена; една сила, която може да роди истинското творение; едно творение, което се осъществява съвършено според научните закони; един процес, който кандидатът на свещените науки трябва да следва стъпка по стъпка, защото пълното раждане, новораждането, има своя произход в Дао, в Дао, което е „в средата“ на самите вас, което ви дава силата и може да бъде разбрано чрез способността му да създава образи.

Новораждането в Дао

Казват, както несъмнено знаете, че Лао Дзъ е написал деветстотин и тридесет книги за етиката и религията и седемдесет за езотеризма. Все пак нищо не е останало от всички тези писания, между които е имало дори няколко печатни екземпляри. Те са изчезнали без да оставят следи. Единственото писание на Лао Дзъ, с което разполага човечеството е „Дао Дъ Дзин“, което съдържа приблизително пет хиляди думи, които биха могли да се напишат на дузина страници. На доста места текстът изглежда напълно неразбираем и, без съмнение, по тази причина се е запазил за човечеството.

Старата история, която вече сте чували толкова пъти, винаги започва отначало. Изначалният противник, който се изявява през вековете под многобройни форми и продължава да го прави, и тук е направил всичко възможно да унищожи писанията, които са изглеждали опасни за поддържане на природата на смъртта и са могли да хвърлят светлина пред човечеството за великата действителност на двете природи. Вие знаете какво мислят за „Дао Дзъ Дзин“ много от синолозите, както и какво трябва да се мисли за техните преводи. Обаче на Изток в множество библиотеки могат да се намерят много дебели томове върху това произведение. В по-голямата си част това са орязани текстове, предназначение да отведат истинския търсещ по погрешни следи.

Следователно не трябва да обвиняваме синолозите, които черпят от такива източници, защото в продължение на вековете мнозина са паднали жертва на противника. От гледна точка на природата на смъртта, всички е направено, за да се

изтрият ефективно следите на божествените послания.

Затова има само един единствен път, единствен метод да се премахнат неточностите и объркванията, които прикриват великата реалност. Това е пътят, методът, за който говорихме. Трябва да се приблизите до природата на Дао, която е също и във вашата „среда“. Трябва а се приблизите към природата на Дао в пълно отдаване на сърцето, оживено от горещ и дълбок копнеж. Тогава ще откриете, че става дума действително за непогрешимото свидетелство на Бог, за царството на Бог във вас. В цялата вечност, казва Лао Дзъ, Божието същество, което ни е толкова близко, е непреходно. И именно То може да осъществи истинското творение, истинското новораждане.

Да хвърлим бърз поглед върху начина, по който това творение се осъществява в човека, прилагащ тройната гностична практика:

На първо място, той трябва да се измъкне от собствено-то си астрално поле, полето на природата, което се отделя от Бог;

на второ място, трябва да се отдалечи от астралното поле на групата, това на неговото природно раждане;

на трето място, трябва да прекъсне на астрално ниво всички връзки, които съществуват между него и света от природата на смъртта.

На пръв поглед тази тройна задача изглежда непреодолима стена, която ни прегражда пътя. Но такава е била винаги задачата на великите в историята, на всички божии деца. Това е ни повече ни по-малко пътя, който изминава Господ Иисус по *via dolorosa* и по който ни предшества. Той потърси и намери това Царство, което от самото начало никога не е било от този свят. За това той направи прави своите пътища. Затова се потопи във водите на Йордан, реката на живота. Затова той победи астралния враг.

Следователно ако наистина искате да последвате Христос – а вие можете, поради факта, че Божието Царство е във вас – трябва да започнете конкретно. Трябва да обърнете към „Господ в средата“, с голям копнеж, с целия стремеж на вашето сърце. Ако все още не сте в състояние да породите такъв копнеж, ако това ви причинява много болка, значи, че вашето време още не е дошло. Никой не може да ви принуди да породите в себе си това безкрайно желание на сърцето. Невъзможно е да се стигне до него чрез упражнения или с решение на интелекта. Това състояние може да се сравни с любовта.

Ако наистина обичате някого, или ако сте познали такава любов, тогава знаете, че цялото сърце се възвисява в тази любов и че от него се излъчва един прилив, един поток, който установява връзката. Или с такава любов сърцето трябва да се издигне до духовната роза, която е в него, в средата на всеки от вас. Тъй като тази роза, която е толкова близо и ви търси толкова отдавна, очаква вашето идване, връзката между вас се осъществява със сила. Такава е основата на новораждането, на новораждането на душата. По тази причина в Библията се казва, че само любовта освобождава.

Когато основите на новораждането са станали наистина очевидни, силите на Дао проникват в цялата система на личността. Тогава природата на Дао може да осъществи там своята работа. Необходимо е само човекът, който е предмет на това чудо, да запази цялото си сърце в светлината на Дао и да не оставя желанията на сърцето си да се отклоняват по пътищата и в долините на природата на смъртта. Тогава цялата личност ще прекъсне постепенно всички астрални връзки на природата, която я отдалечават от Бог. Творението вижда деня.

Може би ще се запитате още: „Как мога да знам със сигурност, че новораждането действително произхожда от Дао? Не мога ли да допусна грешки?“

Ето отговора на този въпрос: „Скъпи приятели, от ден на ден, от час на час, с абсолютна сигурност, вие ще го знаете чрез самото Дао”, казва Лао Дзъ. Господ „в средата” говори във всеки миг със своя образен език на съществуването, което в своята любов е намерило и срещнало вътрешния Бог. За него „тайният обмен” с Всевишния е станал завинаги реалност.